

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobce: █████ K █████ S █████ narozený █████
bytem █████
zastoupený advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za niž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení 1 920 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení o požadavku žalobce na zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 1 920 000 Kč, se zastavuje.
- II. Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobci částku ve výši 1 920 000 Kč, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1 500 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou zdejšímu soudu dne 27.3.2020 domáhal náhrady nemajetkové újmy s odůvodněním, že u Okresního soudu v Chomutově bylo pod sp.zn. █████ vedeno trestní stíhání vůči žalobci, které skončilo zprošťujícím rozsudkem

dne 3.4.2019 podle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu. Žalobce uvedl, že trestní stíhání vůči jeho osobě bylo zahájeno dle ustanovení § 221 odst. 1 trestního zákona pro přečin porušení povinností při správě cizího majetku. V uvedeném trestním stíhání žalobce se kumulovaly zásadní chyby ze strany orgánů činných v trestním řízení. Jednak došlo k formalistickému odsouzení žalobce trestním příkazem bez toho, že by se soudkyně seznámila s podstatou věci v účelovém výběru důkazních prostředků, hovořících jen v neprospěch obviněného, byly zcela opomenuty znalecké posudky než ten, který byl nařízený soudem. Došlo k tomu, že byl použit odborně zcela odbytý znalecký posudek, který zadal soud, došlo k profesnímu selhání znalce, který ač věděl, jaké důsledky může jeho posudek způsobit, mu věnoval minimální péči, nepřihlédl k právnímu stanovisku specialistky na právo územních samospráv a došlo k absolutnímu nepochopení postavení samosprávy z pohledu ústavně právního. Díky řetězení vážných chyb státu, reprezentovaného hned několika subjekty, a to jak Policií ČR, státním zastupitelstvím, znalcem i soudem, došlo k mnohaletému stíhání žalobce, a to postupně ve všech procesních fázích. Případ byl výjimečný tím, že soud nejenže konstatoval, že jednání žalobce není a nikdy nebylo trestným činem, ale naopak vždy bylo jednáním jednoznačně ve prospěch města. V tomto kontextu je zarážející plošný trestní příkaz vůči všem, kteří v kauze byli obviněni, aniž se soudkyně zamyslela nad pojmem spravedlnost, objektivita a podstata věci. Soud sám shledal, že již z materiálů, které měla plně k dispozici policie, tak státní zastupitelství, a na které upozorňovali v rámci obhajoby opakovaně obžalovaní, a to zejména odborné právní stanovisko specialistky na obecní právo, vyplývalo, že kupní cena nemovitosti byla řádně a velmi konkrétně odůvodněna již v době jejího prodeje. Z hodnocení soudu jednoznačně vyplynulo, že orgány činné v trestním řízení velmi nedbale k porovnání textu zákona o obcích s právní obhajobou a právními stanovisky ze strany trestně stíhaných, a to zcela účelově, jednostranně a neodborně vykládaly zákon o obcích v neprospěch žalobce. Soud ve své podstatě vyslovil, že vůbec nemělo dojít k obvinění, natož k vydání trestního příkazu, a už vůbec ne k obžalobě, když ze stížností proti trestnímu příkazu opětovně vyplynuly veškeré právní důvody, pro které by řízení dál nemělo pokračovat. Stát tak selhal ve všech stádiích vyšetřování, šlo o ignorování jasných listinných důkazů, které byly od počátku jasné a dané, o ignorování názoru znalce, práva a samosprávy, o absenci hodnocení důkazů v jejich souvislostech. Naopak probíhal jejich účelový výběr, nebo u některých o účelové přehlížení, šlo o zásadní neznalost zákona o obcích a jeho výkladu, kdy tento výklad paradoxně provedl až soud, šlo o neznalost judikatury, o založení obvinění obžaloby na nekvalitním a nedbalém znaleckém posudku jako jedinému důkazu, a o jasný zásah do ústavně chráněného práva na samosprávu daného města a práv na výkon funkce člena zastupitelstva, když hodnocení jednání města a podavatele bylo v rozporu s ústavní a podstatou samosprávy a jejího práva na samostatnou vůli. Žalobce odvíjí požadavek na náhradu nemajetkové újmy v penězích, kdy ze strany žalované byla přiznána částka 80 000 Kč, odkazuje na konstantní judikaturu s tím, že přiznané zadostiučinění není dostačující formou nápravy. Žalobce považuje sdělení obvinění, trestní příkaz a obžalobu s ohledem na zjištěná závažná odborná selhání státu ve vícečetné formě za velký neopodstatněný a nezákonný zásah do lidské důstojnosti, do všech součástí osobnosti a za dlouhodobé narušení soukromého života. O případu se psalo v desítkách článků a médiích, kdy s ohledem na to, že [REDAKCE] jsou malé město, všichni občané věděli, že se žalobce daná kauza dotýká v pozici trestně stíhané osoby. Zájem médií byl násoben tím, že jedním ze stíhaných kolegů byl i P. [REDAKCE] R. [REDAKCE], který se stal v mezidobí [REDAKCE]. V [REDAKCE] všichni věděli, že se jedná o jeho osobu, i když jméno žalobce nebylo v médiích vždy uvedeno. Dále poukázal na časový aspekt, kdy trestní stíhání trvalo více jak 2 roky prošlo všemi procesními fázemi, toto vše násobilo u veřejnosti přesvědčení, že se žalobce skutečně dopustil trestného činu. Následkem toho

došlo u žalobce ke ztížení společenského a pracovního uplatnění, trpěl psychickými problémy, úzkostmi, stresem, nespavostí, poruchami pozornosti, nesoustředěním, začal zaznamenávat omezené možnosti seberealizace a do budoucna v základních sférách života, a to dlouhodobějšího charakteru. Začal se vyhýbat lidem, ať v pracovním, tak v soukromém životě, protože se obával dotazů na tuto kauzu. Trestní stíhání ovlivnilo všechny sféry života žalobce, a to jak pracovní, neboť musí mít jako podnikatel důvěru. V rámci rodiny to narušovalo mezilidské vztahy. Období stíhání zasahovalo výrazně do volného času žalobce, postihlo troje vánoční období, žalobce i jeho blízcí museli čelit otázkám na trestní stíhání a následně obžalobu, okolí přestávalo žalobci věřit. S ohledem na délku řízení a stupňující se procesní postavení, že nic nespáchal, spíše ho začali dávat jako skutečného pachatele trestného činu. Žalobce žádal náhradu nemajetkové újmy ve výši 2 000 000 korun a byla mu přiznána částka 80 000 Kč.

2. Žalovaná učinila nesporným uplatnění nároku ke dni 5.8.2019. Učinila nesporným průběh a výsledek trestního řízení vedeného proti žalobci u Okresního soudu v Chomutově pod sp.zn. [REDAKCE]. Dospěla k závěru, že v uvedeném trestním řízení vůči žalobci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí a přiznala náhradu nemajetkové újmy ve výši 80 000 Kč. Co se týká povahy trestní věci, žalobce byl trestně stíhán pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti dle ustanovení § 221 odst. 1 trestního zákoníku. Šlo o druh trestné činnosti obecně nemající výrazně dehonestující charakter jak je tomu například u násilné trestné činnosti jako je vražda, znásilnění, pohlavní zneužívání a podobně. Vliv délky trestního řízení byl do jisté míry patrný, neboť trestní řízení žalobce trvalo po dobu 2 let a 10 měsíců. Tuto délku lze však považovat za přiměřenou. Na délku trestního stíhání měla vliv i skutečnost, že ve věci bylo vypracováno několik znaleckých posudků. Co se týká zásahu do osobnostní sféry žalobce, je nutné konstatovat, že v předběžném projednání nároku k prokázání újmy ze strany žalobce došlo spíše okrajově, ohledně namítané medializace je nutné uvést, že tato je pouze prostý důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení a obecných veřejných poměrů a případů. Nelze přičítat k tíž státu, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky, k tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 3.7.2012 sp.zn. 30 Cdo 4280/2011. V převážné části článků nebylo vysloveno jméno žalobce. Dále odkázala na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. [REDAKCE] kdy v obdobném řízení byla přiznána částka zadostiučinění ve výši 100 000 Kč, a to 3 000 Kč za jeden měsíc trestního stíhání, hrozil trest odnětí svobody ve vyšší sazbě. Z tohoto důvodu také přistoupila ke snížení zadostiučinění oproti předloženému srovnávacímu případu, a dospěla k částce 80 000 Kč jako náhrady nemajetkové újmy, tj. cca 2 350 Kč za měsíc.
3. Soud má za prokázány průběh řízení shodně s popisem průběhu řízení mezi účastníky a ze spisu **Okresního soudu v Chomutově bylo pod sp.zn. [REDAKCE]** když navíc byl mezi průběh trestního stíhání mezi nimi učiněn nesporným, a to tak, že usnesením Policie ČR ze dne 29.7.2016 bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku. Dne 20.1.2017 byla k Okresnímu soudu v Lounech ze strany Okresního státního zastupitelství podána obžaloba. Dne 1.3.2017 bylo vydáno usnesení, na základě kterého byla věc Okresnímu soudu v Lounech odňata, byla přikázána Okresnímu soudu v Chomutově. Dne 29.3.2017 byl ve věci vydaný trestní příkaz, proti kterému byl podaný ze strany žalobce odpor. Následovala hlavní líčení. Okresní soud v Chomutově rozhodl rozsudkem ze dne 3.4.2019 tak, že jím byl žalobce obžaloby v plném rozsahu zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

4. Soud za prokázané z účastnické výpovědi žalobce, že žalobce je dlouhodobým občanem města [REDACTED], kde se také narodil, bydlí už [REDACTED] stejně tak i jeho rodinní předci. Zhruba před 15 lety potom vstoupil do komunální politiky s tím, že právě samotné trestní stíhání bylo vyvoláno jeho hlasováním v zastupitelstvu města [REDACTED]. Jednalo se právě o prodej nemovitosti, ke kterému byl vypracován také znalecký posudek, nemovitost byla prodána, nicméně ze strany neúspěšného zájemce bylo vyvoláno uvedené trestní řízení. Jedná se o menší město, kde všichni o trestním stíhání zastupitelů i žalobce věděli, což se také projevilo v profesní činnosti žalobce, neboť tento podnikal v zábavním průmyslu, dodával techniku pro divadla a podobně s tím, že při výběrových řízeních jako podmínka pro možnosti se do něj přihlásit byla podmínka bezúhonnosti. Z jeho výpovědi má soud za prokázané, že se sám dobrovolně nepokoušel přihlašovat na výběrová řízení, neboť si nebyl jistý, zda-li v případě odsouzení by uvedenou podmínku mohl splnit. Ani po ukončení trestního řízení situace vůči němu ze stran spoluobčanů není stejná jako v době před zahájením trestního stíhání, uvedené město má zhruba [REDACTED] obyvatel. Stejně tak i do rodinné sféry trestní stíhání zasáhlo, že v rodině panovala špatná nálada, žalobce se vracel domů unavený, nervózní, toto se přenášelo i na ostatní členy rodiny. Nebyla nálada ze strany žalobce na to být přátelský, přemýšlel často nad svým trestním stíháním a jakým způsobem může dopadnout. Trpěl [REDACTED] toto se v průběhu trestního stíhání zhoršilo, muselo dojít ke změně medikace ze strany lékařů. Byl [REDACTED] s tím, že v důsledku trestního stíhání byl bez nálady, neměl náladu na to hudbu provozovat. Dále uvádí, že v rámci volného času rád hrál nohejbal, kdy se sice spoluhráči a kamarádi v tomto směru neodvrátili, nicméně si z něj dělali srandu ohledně toho, že si půjde sednout, což také zasahovalo do psychické sféry žalobce. Zastupitelstvo [REDACTED] ve funkci fungovalo i v průběhu trestního stíhání, nebyl zde důvod, aby ze své funkce odstoupilo. Žalobce v době trestního stíhání měl dvě [REDACTED] ty byly ve věku, kdy citlivě bylo vnímáno, co se kolem nich děje, musel vše [REDACTED] vysvětlovat, pro [REDACTED] bylo nemyslitelné a nepředstavitelné, že by jejich otec měl jít do vězení. Dále uvádí, že neminul den, kdy by si na trestní stíhání nebo na to, že je trestně stíhán nepomyslel, vždy stačily úplné maličkosti, zmínka v novinách nebo když zaslechl informace ohledně soudu nebo jiného trestního stíhání. Soud má za prokázané z mediálních výstupů zprávy [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek ze dne 4.6.2019 [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

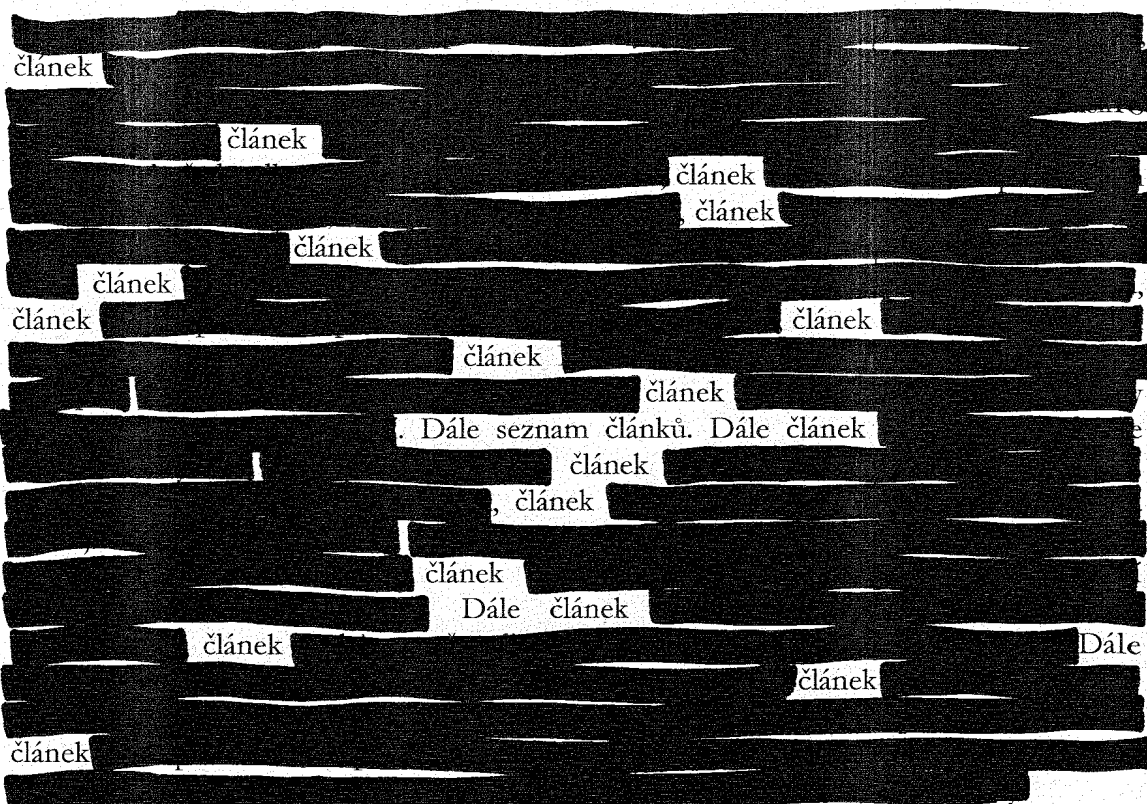
článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

Dále článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

článek [REDACTED]

5. Soud provedl dokazování právním stanoviskem k prodeji nemovitostí čp. [redacted] ze dne 2.4.2017 včetně profesního života [redacted] H [redacted]. Dále stanoviskem ministerstva vnitra ze dne 20.3.2017. Z těchto listinných důkazů soud má za prokázané, že v rámci trestního řízení žalobce prostřednictvím právního zástupce uvedené listiny založil do trestního spisu, a z nich mělo vyplývat, že město [redacted] mělo důvod pro legitimizování snížení kupní ceny nemovitosti v důsledku stavu uvedené nemovitosti. Soud má také za prokázané z usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství, že byl městu [redacted] ustanoven opatrovník pro výkon práv poškozeného v trestním řízení. Dále má soud za prokázané, že došlo k volbám do zastupitelstva obce [redacted], kdy pro rok 2014 má soud za prokázané, že [redacted] K [redacted] S [redacted] kandidoval na radnici za [redacted] a obdržel [redacted] hlasů s tím, že v roce 2018 stejně tak potom kandidoval a obdržel [redacted] hlasů.
6. **Podle ust. § 1 zákona 82/1998 Sb.** (dále jen zákona), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. **Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona** stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. **Podle ust. § 7 odst. 1 zákona** mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. **Podle ust. § 8 odst. 1 zákona** lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. **Podle ust. § 31a odst. 1 zákona** bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. **Podle odst. 2 cit. ust.** se zadostiučinění poskytne v penězích,

jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

7. Soud má za prokázaný skutkový stav shodně s popisem nesporného průběhu řízení, vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp.zn. [REDAKCE], a to tak, že dne 29.7.2016 bylo vůči žalobci zahájeno trestní stíhání Policií ČR pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku. Okresní soud v Chomutově dne 3.4.2019 žalobce obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil. Trestní stíhání žalobce trvalo 2 roky a 8 měsíců.
8. Po právní stránce soud dospěl stejně jako účastníci řízení k závěru, a to i s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23.2.1990 sp.zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod číslem 35 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1991 s tím, že pakliže v trestním stíhání nedošlo k odsouzení pravomocným rozhodnutím, vzniká poškozenému nárok na náhradu škody i nemajetkové újmy z důvodu nezákonného rozhodnutí dle ustanovení § 7 a 8 odst. 1 zákona číslo 82/98 Sb. Při zjištění existence odpovědnostního titulu nezákonného rozhodnutí dle ustanovení § 8 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona číslo 82/98 Sb. se soud zabýval skutečností, zda-li žalobci přísluší náhrada nemajetkové újmy za uvedené nezákonné rozhodnutí, jímž je usnesení Policie ČR o zahájení trestního stíhání, a dále v jaké výši nebo v jaké formě je zadostiučiněním v souladu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. V tomto směru se soud zabýval na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 2357/2010 ze dne 11.1.2012 a sp.zn. 30 Cdo 914/2011 ze dne 31.5.2012 tomu, jak byla splněna 3 základní kritéria, a to povaha věci, celková délka trestního řízení a následky v osobnostní sféře poškozené osoby, tj. žalobce. Žalobce byl stíhán pro přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu hrozil trest odnětí svobody až na 6 měsíců nebo zákaz činnosti. Žalobce byl do té doby a je stále osobou bezúhonnou, dá se při obvyklém postupu soudů předpokládat, že by žalobce byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. I tato vize podstatným způsobem snižuje intenzitu nemajetkové újmy, která žalobci nezákonným rozhodnutím mohla vzniknout. Žalobce byl stíhán pro přečin, který obvykle nepůsobí větší společenské odsouzení ze stran společnosti oproti trestnímu stíhání za trestné činy proti životu a zdraví nebo rodině a dětem. Délka trestního řízení činila 2 roky a 8 měsíců, jednalo se o dobu přiměřenou. Soud přihlédl ke skutečnosti, že zde došlo k vypracování znaleckých posudků a zejména ke skutečnosti, že v daném trestním stíhání bylo trestně stíháno větší množství osob. Soud na základě shora uvedeného, zejména s ohledem na prokázaný zásah do profesní, psychické, volno časové a rodinné sféry u žalobce, dospěl k závěru, že došlo k zásahu do nemajetkové sféry osobnosti žalobce uvedeným nezákonným trestním stíháním, žalobce měl obavy z budoucnosti, a to zejména v rámci podnikání, kdy byt' se jednalo o dobrovolné rozhodnutí nepřihlašovat se do veřejných výběrových řízení, kde podmínkou byla podmínka bezúhonnosti občana, je nutné přihlédnout k tomu, že nicméně i toto rozhodnutí muselo nutně vyvolávat v psychické sféře žalobce určité trauma. Stejně tak i samotné trestní stíhání se potom projevovalo v psychice žalobce, a to zejména zvýšenou nervozitou, straněním se společnosti, zvýšeným napětím v rámci rodinných vztahů. Žalobci se zhoršilo i onemocnění v souvislosti s [REDAKCE], kdy mu musela být také v průběhu trestního stíhání změněna medikace. Co se týká společenské dehonestace, soud má za prokázané zejména z předložení výsledků voleb v roce 2014 a 2018, že u žalobce se zvýšil počet hlasů, které mu byly v rámci voleb v roce 2018 fakticky ze stran dalších občanů uděleny. Obecně tak nelze o dehonestaci v rámci politického

života žalobce hovořit. Soud zjistil, že kauza [redacted] byla medializována, a to i z toho důvodu, že jeden ze spoluobviněných [redacted], došlo také několikrát ke zmínění jména žalobce, nicméně nikoliv ve všech případech namítaných mediálních zmínek o trestním stíhání žalobce.

9. Soud vyzval žalobce a právní zástupkyni žalobce v situaci, kdy požaduje částku 2 000 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí, na jehož základě bylo nezákonně vedeno trestní stíhání, aby tito zvolili a soudu předložili ke komparaci obdobné případy, které by odůvodňovaly právě takto extrémní a z rozhodovací praxe soudů vybočující náhradu nemajetkové újmy. V rámci doplnění však žalobce i právní zástupkyně žalobce uvedli, že zde neexistuje obdobný případ ke srovnání. Soud vycházel z jemu známé rozhodovací praxe s tím, že vyšel i z obecných rozhodnutí Nejvyššího soudu, jak je shora uvedeno, sp.zn. 30 Cdo 1747/2014 ze dne 14.6.2015 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.6.2013 sp.zn. 30 Cdo 2813/2011. Soud zvolil komparaci s případem vedeným u zdejšího soudu sp.zn. [redacted] kdy v mimosoudním řízení byla poškozenému přiznána částka 132 000 Kč, avšak v tomto směru v soudním řízení byla přiznána částka pouze 45 000 Kč jako částka adekvátní k odškodnění. I v tomto předmětném řízení byla poškozená trestně stíhána z přčinu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti a délka trestního řízení byla 2 až 8 let, byly zjištěny stejné zásahy do osobnostních sfér původní poškozené. Dále soud odkázal i na jednání soudu ze dne 4.9.2020, na další rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2, a to [redacted] s tím, že v řízení [redacted] byla přiznána částka 120 000 Kč, v řízení [redacted] potom částka 150 000 Kč, kdy se však jednalo o řízení, ve kterých hrozila vyšší trestní sazba, a celkové také zásahy do osobnostní sféry poškozených byly vyšší. Byť žalobce tvrdil bezprecedentnost a ojedinělost tohoto pochybení ze strany státu v rámci trestního stíhání žalobce, soud při znalosti obdobných trestních stíhání tento názor žalobce nesdílí, jednalo se sice o politováníhodné působení ze stran orgánů a státu vůči žalobci v rámci uvedeného trestního stíhání, nicméně právě v okamžiku, kdy ze strany Okresního soudu v Chomutově byl vyhlášen zprošťující rozsudek, je zřejmé, že zde je dán titul nezákonného rozhodnutí a s tím související pochybení ze strany státu. Toto pochybení bylo tímto způsobem jasně konstatováno a na jeho základě se také žalobci dostalo náhrady nemajetkové újmy. Soud tak nedospěl k závěru, že by zde došlo k tak enormním pochybením ze strany státu a vybočením ze strany rozhodovací praxe a působení orgánů činných v trestním řízení, které by zvyšovaly význam a zásah uvedeného trestního stíhání žalobce ve všech sférách jeho osobnosti, nadto ani z výpovědi žalobce ani z výpovědi svědků v případě čestných prohlášení, soud takovéto extrémní zásahy do osobnostní sféry žalobce neshledal a nemá za prokázané. Stejně tak nedošlo ani k extrémně dlouhému trestnímu stíhání žalobce, kdy právě celková délka řízení by mohla fatálním způsobem zasáhnout do života žalobce. Co se týká medializace, žalobce byl v několika článcích zmíněn jménem, nicméně ve většině takto medializovaných článků k zveřejnění jeho jména fakticky nedošlo. Nadto žalobce uvádí, že se věnoval politické aktivitě v rámci komunální politiky, kdy však soud má za prokázané zejména z výsledků voleb, že naopak i v průběhu trestního stíhání žalobce, žalobce byl opětovně zvolen do zastupitelstva obce [redacted] a dostal ještě více hlasů než v předchozích volbách. Soud tak dospěl k závěru, že částka 80 000 Kč, které ze strany žalované byla žalobci přiznána, je částka dostačující k nápravě vzniklé nemajetkové újmy. Soud žalobu zamítl.
10. Žalobce vzal podání ze dne 6.10.2020 zpět návrh na přiznání úroků z prodlení, soud řízení zastavil.

11. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 osř a 151 odst. 3 osř. Žalovaná byla ve sporu úspěšná, soud jí přiznal náhradu nákladů řízení dle vyhlášky 177/96 Sb., kdy hodnota jednoho úkonu jest 300 Kč. Soud přiznal celkem 1500 Kč za podání vyjádření ve věci, 2xpřípravu k jednání a 2x jednání ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalovaná domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 14. ledna 2021

JUDr. Ondřej Růžička v.r.
samosoudce